

عنوان مقاله:

مطالعه شاخص های پایداری در طراحی مجموعه های گردشگری نمونه موردی: روستای گردشگری کیپارا و روستای گردشگری باتوا

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های گردشگری و توسعه پایدار، دوره 2، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم حسن پور - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

انسبه احمدی بادی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه بسیاری از برنامه ریزان و سیاست گذاران توسعه، گردشگری به عنوان رکن اصلی توسعه اقتصاد جوامع یاد می کنند. تعیین ارزش های گردشگری و استعدادهای طبیعی به همراه برنامه ریزی صحیح می تواند منجر به توسعه درآمدهای اقتصادی از طریق گردشگری گردد. پیشرفت و توسعه فناوری و تخصصی تر شدن علوم مختلف همچون معماری در کنار سایر مسایل مربوط به محیط زیست از جمله عواملی هستند که بر تقویت صنعت توریسم تاثیرگذارند. این صنعت در ساختارهای فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی عصر پسامدرن در جامعه حال حاضر ایران بسیار مهم است. یکی از شاخه های این صنعت، گردشگری در روستا می باشد که در ایران با توجه موقعیت اقلیمی ویژه خود روستاهای متفاوتی را به لحاظ فرهنگی، اقلیمی، اقتصادی و ... را در خود جای داده است. در این پژوهش ابتدا به شناخت معماری پایدار و زمینه گرایی و با ارایه مدلی به اشتراک بین این دو پرداختیم. برای بررسی های بیشتر به مطالعه نمونه موردی (روستا کیپارا و باتوا) روی آوردیم. که در آنها توجه به معماری بومی منطقه از اصلی ترین عوامل در طراحی بود، قصد داشتیم با مطالعه در این زمینه بتوانیم کمک به جلوگیری از نابودی روستاها و چرخه اقتصادی آنها کنیم. در آخر راهکارهایی پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

اقلیم، روستا، گردشگری، پایداری، زمینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/995351>

